

પ્રેમ

પ્રેમ થાય ત્યારે બધું ગમવા લાગે
કારેલાના શાકમાં પણ પિત્તાનો
સ્વાદ આવે

હાલતાં ને ચાલતાં મન
ખોવાયેલું લાગે
જાગતા હોવા છતાંય દિલ
સપનાં જોવા લાગે

બદલાવ આવે પોતાનામાં ને દુનિયા
બદલાયેલી લાગે
રોજના કામો કરતી વખતે પણ ભૂલો થવા લાગે

ખુશીઓની પણ જાણે શરીરમાં પાંખો લગાડે
પગ જાણે જમીનથી અધ્ધર ચાલવા લાગે

મલકાયા કરે ચહેરો જાણે પ્રીતમ વહાલા લાગે
એની ગેરહાજરી જાણે મનને ખાવા ભાગે!

- પૂજા પટેલ

પ્રીતની જમીન પ્રેમનાં ઝાડવા

પાંપણેથી આજ ખરું સોનેરી ઝાંકળનું
ને ખોલ્યું એણે ઓશિકાની કમાડ
તોડી છીંડું,
ને કહે અરેરે આટલી મોટી ભીડ
સપનાંઓની ?
લાગે છે આ નીંદરે ઉજાગરાનું
ઉપવન સિંચું.

પાલવની પ્રીતને વાલમ પીછીનાં
રંગે નીખારું,
ને તારા પ્રેમની રંગીન ભાત્યું
મહેંદીમાં ચિત્રાવું,
ઓલ્યાં ટોડલે ઝૂલતાં પોપટડા વાત્યું આદરે,
લાગે છે આ સિંદૂરે મિજાગરાનું માળખું છોડ્યું.

એક આયખામાં સાથી જન્મોનો દંગલ ખેડ્યું,
ને ત્રાજવાની જેમ ખીલવીને અંગોમાં ખોડ્યું,
પ્રીતની જમીનમાં 'સોનુ' પ્રેમનાં ઝાડવા પાંગરે !
લાગે છે આ પિંજરે ધજાગરાનું ખોટું પડ ઓઢ્યું.

- જેઠવા સોનલ

પ્રેમ

પ્રેમ વિના શું જિંદગી, પ્રેમ વિના શું
મળી જાય જો પ્રેમ સોને તો હૃદયમાં
ઉભરી આવે સ્નેહ.

નથી થતી તમારી સાથે હવે કોઈ
વાત કે મુલાકાત,
છતાં તમને યાદ કરી દિલમાં વહે
છે પ્રેમ રૂપી એક ઝરણું.

બસ યાદ આવે છે એ છેલ્લી
મુલાકાત,
તમે કરેલી તમારા દિલમાં રહેલી લાગણીની વાત.

પ્રેમ કદી મરતો નથી કે નથી રહેતો કદી પણ અધૂરો,
અધૂરી રહે છે તો બસ એકબીજા સાથે રહેવાની ઈચ્છાઓ.

જ્યારથી કહી તમે તમારા દિલની મારા માટેની લાગણી,
બસ ત્યારથી વહ્યા કરે મારા દિલમાં એક પ્રેમ તણું ઝરણું.

- અલકા પરમાર

તારા વિના અધૂરી

જાગતા જ જો ના જોઉં તુજ મુખ,
તારા વિના મારી દરેક સવાર
અધૂરી.

ઢળતી સંધ્યાનો તુજ
આહવાદક સાથ,
તારા વિના મારી દરેક સાંજ
અધૂરી.

દરેક ક્ષણે મળે તુજ પ્રેમભરી ભીનાશ,
તારા વિના મારી દરેક રાત અધૂરી.

ભુલાય જાય દુનિયા જ તુજ સંગાથે,
તારા વિના મારી દરેક પણ અધૂરી.

દુઃખ દર્દ વિહરાય તુજ સથવારે,
તારા વિના મારી દરેક ખુશી અધૂરી.

ડગલે પગલે મળ્યો તુજ આધાર,
તારા વિના મારી દરેક સફળતા અધૂરી.

અપૂર્ણ છું જો તું ના હોય સંગ,
તારા વિના તો મારી જીંદગી અધૂરી .

કલમ રુકતી નથી તુજ સાનિધ્યમાં,
તારા વિના મારી દરેક કવિતા અધૂરી.

- રાજેશ્રી હુંમર

પજવતી નથી..

ખવરાવું છું હું મારા હાથે તોય
ખાતી નથી...
પટાવું છું હું રોજ પ્રેમથી તોય
ગળતી નથી..!

વાતે વાતે ધમકી
પિયરની આપવાનું છોડતી નથી...
છેક પાદરે વળાવવા જાઉં
તોય એ જતી નથી..!

અજબ જિંદી છે તોય ગજબની
છે નારી...
લે છે અબોલા નિત તોય ચૂપ મરતી નથી..!
હેતના લાડ ખુબ લડાવે મને છે હૈયાંથી યારો...
ફારગતી માંગે છે તોય તલ્લકમાં દસ્તખત કરતી નથી..!
ગમે એવી છે તોય મને તરછોડતી નથી...
ના હોય ગુનો તોય ઝગડ્યા વિના જપતી નથી..!
એકની એક છે તોય પ્યારમાં કદી ક્યાંય પજવતી નથી...
છાસ માગું છું હું તોય શરબતના ગ્લાસને અડતી નથી..!

- ડૉ. સુરેશભાઈ પટેલ

પ્રેમયુદ્ધ

એકરાર કર કે વાર કર.

દિલને પ્રેમયુદ્ધ માટે તૈયાર કર.

દુનિયા થી જો લાગે ડર.
તો પ્રેમમાં પડવાની શું
જરૂર...?
બસ હવે તો આરપાર કર.

ગમે તેટલા વાર કર
એક તરફ છે સંસાર.
એક તરફ ફક્ત હું ચાલી નીકળ મારી રાહ પર.

હારીને પણ જીત મળશે ફુલ હાર ભલે નહીં મળે.
મસ્તક જરૂર નમાવશે દુનિયા એ'x' વિજય'x' આ શહીદોની
કતાર પર.,

- વાઘાણી વિજય

પ્રેમ ની પરિભાષા"

આપી જ દઉં હું જાન મારી,
પણ માને જ ક્યાં સનમ વાત
મારી.

પ્રેમની પરિભાષા મારી
અનેરી,
શરૂને ખતમ થાય તારાથી વાત
મારી.

હૃદય ધરી દીધું છે તારી સામે,
માની લીધી તને સરકાર મારી.

ભૂલવું મુશ્કેલ મારા માટે,
તને ના હોય દરકાર મારી.

અભણ લાગણીઓ મારી શું જાણે,
છતાં ઘડી ઘડી તું લે પરીક્ષા મારી.

- શિલ્પા પટેલ

આને પ્રેમ કહેવાય?

સવાલ હજુ મનમાં થાય છે,
પ્રેમમાં આવું કેમ મને થાય છે?

જોવ છું જ્યારે સામે તેને,
હેયામાં હલચલ કેમ થાય છે?

બંધ રાખું છું બારણાં બુદ્ધિનાં,
ત્યારે પ્રેમનાં પટારા ખુલી જાય
છે.

જડતો નથી હજુ જવાબ મને,
મનમાં હજુ ગડમથલ થાય છે.

કોઈ કહેશે મને? આવું કેમ થાય છે?
xદીપx શું આને જ પ્રેમ કહેવાય છે?

- દિપકભાઈ મકવાણા

ધબકાર તુજ પ્રેમ તણો

ઝંકૂત થઈ જાય છે હૃદયના તાર,
જ્યારે આંખોમાં પ્રેમની મસ્તી રેલાય
ભારોભાર,

હાથમાં હાથ લઈ સાથે જીવવા
મરવાના વચન,
સુહાની સાંજના સથવારે પ્રેમથી
તરખતર નયન,

મન ઓળખી લે છે પ્રેમની લાગણી,
પ્રેમ તારો મેળવી જીવનમાં રહેશે ના
કોઈ માંગણી,

પ્રેમ તારો પામી જીવન થયું અલંકૃત,
સાથ જન્મો જનમનો રહે પ્રેમાકિત,

પ્રેમપૂર્વક ઉજવવું છે હરેકઘડી મારે,
તુજ સાથે પ્રેમ કરવો છે હરેક ધ્યાસે મારે.

- મિતલ મકવાણા

આંધળો પ્રેમ

મનમાં સપનાં સજાવી રાખ્યા છે તારા,
તું આવ મળવા મને વાટ જોઈ રહ્યો પ્રેમ
મારો.

દિલનો ખૂણેખૂણો કરે સાદ આ
ધાયલ તણો,
બસ તુજ છે આ શરીરનો જીવ
મારો.

કંટક છે મુજ રાહમાં પરવા
નથી,
તારા વિના કોણ સથવારો મારો.

નહિ મળી શકીએ એવી આશા નથી મુજને,
જોને ચાલી રહ્યો તુજથી ધ્યાસ મારો.

લડી લઈશ જગ સાથે આપી દે ઈશારો તારો,
ફતેહ થશે પ્રેમના મારી વજ કારણ કે આંધળો છે પ્રેમ મારો.

- જયેશ ચૌહાણ

પ્રેમગીત

ચકલી પૂછે તરુવરને
તુજ પર્ણનો ઝુલો બનાવું...!

કુદી ખિસકોલી વચમાં બોલી
હું ડાળીએ લપસીયું ખાઉં...!

બની મેઘધનુષ કિરણ આપ્યું
કહે સમરંગી રંગો પુરાવું...!

રચું રંગોળી ફૂલો પંખુડી પર
સંગ ઓસબુંદનો નિભાવું...!

ફૂલોએ છોડી અલગ રાગીણી
સદા ગીત સુવાસનું ગાઉં...!

પવન કહે તું સંતુર મારું
તુજ પર્ણમહીં પસાર થાઉં...!

તરુવર કહે મ્હાલું નિત ઉત્સવ
નિત નવા સાજ સજાવું...!

દીપાવલી કહે શું પાનખર શું વસંત
રૂડા જગમાં ગીત પ્રેમનાં વ્હાવું...!

- દીપાવલી

પ્રેમ એટલે...

ઝરમર ઝરમર વરસતો વરસાદ
પ્રેમ.

વસંત સાથે નવી કુપણો
ડોકીયા કરે એટલે પ્રેમ...

ગોધુલી ઉડે ને બને એ
પાંડુરંગ એટલે પ્રેમ..
મીરાની ભક્તિ ને રાધાની
પ્રિતી એટલે પ્રેમ...

વિંધાયેલી વાંસ તોય અંતરમાં મીઠાસ એટલે પ્રેમ..
કિનારા છલોછલ ને અંતરમાં પ્યાસ એટલે પ્રેમ...

બંધ આંખે કાનમાં થતું મીઠું ગુંજન એટલે પ્રેમ..
ભરી મેદનીએ તાલબધ્ધ પડતો સૂર એટલે પ્રેમ...

પરમાનંદ નીજાનંદ... આનંદની તૃપ્તિ એટલે પ્રેમ..
xજગતx આખું પ્રેમ કરવા જેવું લાગે, તે એટલે પ્રેમ....હ્રદ

- જે. એન. પટેલ

પ્રેમ

પ્રેમ તણા અહીં રે કોઈ પંથી
જગ તણા સાગરે મને આ
હેયે મળે.

વાટરી જોતી રહી એક
તારા નામની,
ખોળું હેયે ડોકીયું દઈ
આ તારી યાચની.

જઈ જગ ઉંબરે, ને આમ તેમ જોઈ,
જગ ખોળ્યુ આખું, મારું તો હોય કોઈ !

પ્રેમથી પ્રીત કરે, ના કોઈ માત તને,
ધરણી માત, ઉજાગરા દેવા તારે મને.

ઈશ તણી જોને મેં તો ભરખી માળા,
પણ એક પ્રેમથી જ તરી આ કાયા.?

- જયસુખ એલ. જીકાદરા

સાચો પ્રેમ

મારા સ્નેહાળ હેયામાં તને જોઈ
ઊમટે છે પ્રેમ,
વરસોથી તરસતો હતો
આજે મળ્યો મને પ્રેમ.

મારા સૂના હેયામાં રિક્ત
અનુભવાતો હતો પ્રેમ ,
તારા આગમને દિલમાં
સ્પંદન જગાવી ગયો પ્રેમ.

જીવનમાં કરજો તમે સાચી
લાગણી રાખી પ્રેમ ,
નિભાવી શકો તો જ આગળ
વધારજો આ પ્રેમ.

મજાકની વસ્તુ નથી આ ફરી ફરી ના થાય પ્રેમ,
કોઈનું દિલ દુભાય એમ કદી કરશો નહીં પ્રેમ.

ઈશ્વર સાંનિધ્ય તરફ લઈ જાય નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ,
સૌ કોઈને વહાલા બનાવે સમજદારી ભર્યો પ્રેમ.

- સંજય પ્રજાપતિ

પ્રકરણ — ૭

શિયાળો એની પૂરી પકડ જમાવી રહ્યો હતો. ગુલાબી ઠંડીની લિજ્જત લોકો માણી રહ્યા હતા. સૌમિલ એના ફલેટની બાલ્કનીમાં સીગરેટના ધૂમાડામાં પોતાનું દુઃખ ઉડાવી રહ્યો હતો. એવામાં ડોરબેલ રણક્યો, સૌમિલ તંદ્રામાંથી બહાર આવ્યો. ઊભો થઈને દરવાજો ખોલવા ગયો. દરવાજા સામે અલગ અલગ રંગના ગુલાબનો બુકે હતો. કોઈ ઊભું નહોતું, કોણે મોકલ્યો હશે એ જાણવા સૌમિલે બુકેમાં નજર ફેરવી.

બરાબર લાલ ગુલાબની વ્યથે એક ચિઠ્ઠી પડી હતી. સૌમિલને તો પહેલા થયું કે મહેક પાછી આવી ગઈ કારણ કે એક વર્ષ પહેલા એણે આમ જ બુકે મોકલેલો. સૌમિલ હરખાઈ ગયો. મનને તો પૂરી રીતે સમજાવી લીધું કે મહેક જ છે. મહેક પાછી આવી ગઈ છે. સૌમિલે ફટાફટ ચિઠ્ઠી ખોલી. ચિઠ્ઠી ખોલતા એમાં કવિતા લખેલી હતી.

ઢળી છે આંખ, ખીલ્યો ચાંદ, તું સંભારણે,
કહી દે આવશે ક્યારે તું મારાં આંગણે ?

ગુલાબી ઠંડીની રાતો રૂપાળી થઈ ગઈ,
નમે છે તારલા, કે કોઈ છાંટે છે જરી ?
પરોવી ચાંદનું મોતી અદીદા તાંતણે,
કહી દે આવશે ક્યારે તું મારાં આંગણે ?

હું મારી આશ ગૂંથું શ્વાસના સોયા વડે,
ભરું છું વેલબુટ્ટા, રંગ સપનાનાં ચડે.

બનાવી શાલ ઓઢાડું, એ સપનું પાંપણે..
કહી દે આવશે ક્યારે તું મારાં આંગણે ?

— નેહા પુરોહિત

સૌમિલની આ ગમતી કવિતા હતી. સૌમિલને હવે પાકો વિશ્વાસ આવી ગયો કે મહેક પાછી આવી ગઈ છે અને મહેકને એક ને જ ખબર છે કે મને ક્યાં ક્યાં કવિઓની કવિતાઓ ગમે છે. સૌમિલે બાલ્કનીમાં જઈને જોયું કે બુકે મૂકીને ગયેલો વ્યક્તિ સોસાયટીમાં છે કે નહીં પણ એ વ્યક્તિ જતો રહેલો.

સૌમિલ ફરી હોલમાં આવ્યો અને એ ચિઠ્ઠીને પ્રેમભરી નજરે જોવા લાગ્યો. બે વાર તો એણે ચિઠ્ઠીને ચૂસી લીધી.

“આઈ લવ યુ, મહેક. આઈ લવ યુ સો મચ. મને આમ છોડીને કેમ જતી રહેલી? સારું થયું તું પાછી આવી ગઈ. હવે હું તને કાઈ નહીં જવા દઉં. હું અત્યારે ને અત્યારે તારા ઘરે આવું છું. આજે જ આપણે લગ્ન કરશું. આઈ કાંટ વેઈટ ટુ સી યુ. આઈ મિસ યુ સો મચ.” સૌમિલ ચિઠ્ઠીને ચૂમતા ચૂમતા બોલતો હતો.

સૌમિલે ગાડીની ચાવી લીધી. દરવાજો ખોલીને જતો હતો ત્યાં લેંડલાઈન પર રિંગ આવી. સૌમિલ રાજીના રેડ થઈ ગયો, એને તો મનમાં એમ જ હતું કે મહેક પાછી આવી ગઈ છે અને એણે જ આ બુકે મોકલ્યો છે અને હવે કોલ પણ એનો જ છે.

સૌમિલે દોડાદોડ ફોન ઉપાડ્યો. સામે કોણ છે કોણ નહીં એ જાણ્યા વગર જ એણે બોલવાનું શરૂ કરી દીધું.

“મહેક.. મહેક.. મહેક કેમ તે આવું કર્યું? આટલો સરસ બુકે અને મારી ગમતી કવિતા મોકલી પણ સાથે તું કેમ ના આવી? તું અચાનક કેમ કેનેડા જતી રહી? મારો પ્રેમ ક્યાં દૂંકો પડ્યો? કેમ આવું કર્યું તે મારી સાથે? હશે જવા દે, જે થયું એ થયું હું અત્યારે ને અત્યારે તને મળવા આવું છું. જો મેં તો તારી પસંદના કલરની શેરવાની પણ લીધી છે. બસ, હવે બહુ થયું આપણે આજે જ લગ્ન કરશું. તું તૈયાર રહેજે હું આવું છું. મહેક.. મહેક.. તું કેમ કાઈ બોલતી નથી?”

“સૌમિલ, હું મમતા અને બુકે મે મોકલ્યો હતો.”

સૌમિલ એકસાથે ઘણા ધબકારા ચૂકી ગયો હોય એવું એને લાગ્યું. ધરતી ફરતી લાગી, આંખે અંધારા આવી ગયા. ફોન હાથમાંથી ક્યારે પડી ગયો ખબર જ ના રહી.

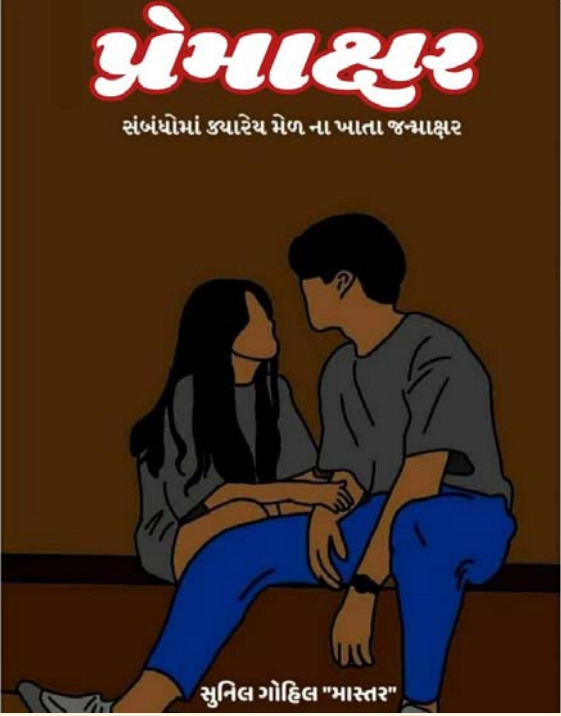
“હેલ્લો.. હેલ્લો.. સૌમિલ.. હેલ્લો.. હેલ્લો..” મમતાનો અવાજ આવો રહ્યો હતો પણ સૌમિલ સુધી એ અવાજ પહોંચી ના શક્યો.

★★★★★★★★

કેનેડામાં ખૂબ બરફ પડી રહ્યો હતો પણ મહેકના જીવ જવાળામુખીની જેમ સળગી રહ્યો હતો. જ્યારથી એને દેવાંગે ખબર આપી કે સૌમિલને બ્લડ પ્રેશર ખૂબ વધી ગયું છે અને દાખલ કરવો પડ્યો છે ત્યારથી એના મનને ચેન નહોતો પડતો. સૌમિલની હાલતની જવાબદાર એ પોતે જ હતી એની ગ્લાનિ એને અંદરોઅંદર ખાઈ રહી હતી. એ પોતાને કોસી રહી હતી.

“મહેક.. મહેક.. તું આટલી સ્ટુપિડ કેમ નીકળી? મમતાની વાતોમાં કેમ આવી ગઈ? સૌમિલ વિશે બધી જાણકારી શું કામ તે આપી? જોયું ને તે તારી આ સ્ટુપિડીટીનું શું પરિણામ આવ્યું? સૌમિલ આજે તારા લીધે હોસ્પિટલમાં દાખલ છે. મેં શું કામ એ મમતાનો કોલ રિસીવ કર્યો?

“મહેક..”
“હા કોણ?”
“મમતા.. સૌમિલની ફિયોન્સે.”
“હ..હા.. બોલો ને શું?” મહેક શું બોલવું શું ના બોલવું એ વાતે મુંજાણી.
“મારે તમારી એક હેલ્પ જોઈએ છે.”
“મારી હેલ્પ?”

“હા કરશો?”
“પણ હું શું કરી શકું? જે ના કરવું જોઈએ એ પણ કરીને બેઠી છું.” મહેકે વ્યંગમાં કહ્યું.
“મારે જે હેલ્પ જોઈએ છે એ તમારી સિવાય કોઈ નહીં કરી શકે.”

“હા શું બોલો?”
“સૌમિલને કવિ અને કવિતાઓ ખૂબ ગમે છે અને મને એમાં જરા જેટલી પણ ભાન પડતી નથી. એને શું ગમે છે? શું શું એ લખે છે, સાંભળે છે, એ બાબતે હું અજાણ છું. સૌમિલને વધુ જાણવામાં તમે મારી મદદ કરશો?”
“એ તો તમે સૌમિલને જ પૂછી લો ને.”
“એને પૂછીને, એને જ કેમ સરપ્રાઈઝ આપું?”
“સરપ્રાઈઝ!”
“હા, અમારી સગાઈને એક મહિનો પૂરો થાય છે તો મારે એને સરપ્રાઈઝ આપવી છે. તો વિચાર્યું કે તમારી મદદ લઉં, એમ પણ તમારાથી વધુ સારું સૌમિલને કોણ ઓળખે છે?” મમતાએ શબ્દોના ચાબખા માચ્યાં.

મહેક વિચારમાં પડી ગઈ. શું કરવું? હેલ્પ કરું કે ના કરું?

“હેલ્લો.. હેલ્લો..”
“હા અહિયાં જ છું.”
“કરશો ને હેલ્પ.”

“હા.”

એ પછી મહેકે સૌમિલના દરેક મનપસંદ કવિ અને કવિતાની બધી જાણકારી મમતાને આપી. એક એક જાણકારી આપતા મહેકને લાગતું હતું કે એ પોતાનો એક એક શ્વાસ સોંપી રહી છે. સૌમિલની આ જાણકારી, આ યાદો જ એનો સહારો હતો પણ હવે એ બધુ એ મમતાને સોંપી રહી હતી.

“થેક યુ સો મચ.” મમતાએ ખુશ થઈને આભાર વ્યક્ત કર્યો.
“એક વાત પૂછું?” મહેકે દુખી અવાજે પૂછ્યું.
“હા પૂછો.”
“મારો નંબર તમારી પાસે કેવી રીતે?”
“દેવાંગે આપ્યો. એ તો ના પાડતો હતો પણ પછી મેં સૌમિલના સમ આપ્યા એટલે આપવો પડ્યો. સારું મારૂ કામ થઈ ગયું. હું ફોન મૂકું.” મમતાએ ફોન મૂકી દીધો.

મહેકને એ આખી વાત યાદ આવી. પોતાની કરેલી ભૂલ સમજાણી

શ્રી સિદ્ધકુંજિકા સ્તોત્ર

અનુષ્ઠાન વિધિ :

સૌથી પહેલા સ્થાપન કરવું. કોઈ પણ માતાજી કુળદેવીના ફોટા કે મૂર્તિને એક બાજોઠ પર લાલ કપડું પાથરીને સ્થાપિત કરવો.

અનુષ્ઠાન માટે સૌથી પહેલા સંકલ્પ લેવો જરૂરી છે. સિદ્ધ કુંજીકા વાંચતા પહેલા હાથમાં અક્ષત, ફૂલ અને જળ લઈને સંકલ્પ કરો. તમારી મનની ઈચ્છા દેવી ભગવતીને જણાવો. તમે કરી શકો તેટલા પાઠ (૧, ૨, ૩, ૫. ૭. ૧૧) એકસાથે સંકલ્પ દરમિયાન બોલો.

સમગ્ર અનુષ્ઠાન વિધિ દરમિયાન પાઠની સંખ્યા સમાન જ રાખો. ક્યારેક એક, ક્યારેક બે, ક્યારેક ત્રણ એમ ન રાખો.

સિદ્ધ કુંજિકા સ્તોત્રના પાઠની અનુષ્ઠાન દરમિયાન શક્ય હોય તો જમીન પર સૂઈ જાઓ. બ્રહ્મચર્યનું પાલન કરો. રોજ પ્રસાદમાં દાડમ ચઢાવો. દેવી ભગવતીને લાલ ફૂલ ચઢાવો. જો દાડમ શક્ય ન હોય તો કોઈ પણ ફળ ચઢાવવું. સિદ્ધ કુંજિકા સ્તોત્રમાં તમામ દસ મહાવિદ્યાઓ નિહિત છે.

સિદ્ધકુંજિકા સ્તોત્રના પાઠનો સમય જો રાત્રે ૯ વાગ્યે કરવામાં આવે તો શ્રેષ્ઠ. રાત્રે ૯ થી ૧૧.૩૦ નો સમય સૌથી અનુકૂળ ગણાય છે. આ પાઠ લાલ આસન પર બેસીને પાઠ કરવા જોઈએ. ધીનો દીવો માતાજીની જમણી બાજુ અને સરસવના તેલનો દીવો ડાબી બાજુ રાખો.

શ્રી સિદ્ધકુંજીકા સ્તોત્ર

ઓં અસ્ય શ્રીકુંજિકાસ્તોત્રમંત્રસ્ય સદાશિવ ઋષિઃ,
અનુષ્ટુપ છંદઃ,
શ્રીત્રિગુણાત્મિકા દેવતા, ઓં ઐં બીજં, ઓં હ્રીં શક્તિઃ, ઓં ક્લીં કીલકમ્,
મમ સર્વાભીષ્સિદ્ધયર્થે જપે વિનિયોગઃ ?

શિવ ઉવાચ
શૃણુ દેવિ પ્રવક્ષ્યામિ કુંજિકાસ્તોત્રમુત્તમમ્ ?
યેન મંત્રપ્રભાવેણ ચંડીજાપઃ શુભો ભવેત્ ? ૧ ?

ન કવચં નાર્ગલાસ્તોત્રં કીલકં ન રહસ્યકમ્ ?
ન સૂક્તં નાપિ ધ્યાનં ચ ન ન્યાસો ન ચ વાર્યનમ્ ? ૨ ?

કુંજિકાપાઠમાત્રેણ દુર્ગાપાઠફલં લભેત્ ?
અતિ ગુહ્યતરં દેવિ દેવાનામપિ દુર્લભમ્ ? ૩ ?

ગોપીની પ્રયત્ને ન સ્વયેનિરિવ પાર્વતિ ?
મારણં મોહનં વશયં સંમેદનમ્ ?
પદ્મજા સંસિદ્ધયેત્ કિંચિદપિ ? ૪ ?

અથા મંત્રઃ ?
ઓં હ્રીં

ક્લીં ચામુંડાયે વિચ્યે ?
ઓં ગ્લીં હું ક્લીં જૂં સઃ જવાલય જવાલય જવલ જવલ પ્રજવલ પ્રજવલ
ઓં હ્રીં ક્લીં ચામુંડાયે વિચ્યે જવલ હં સં લં શં ફટ્ સ્વાહા ? ૫ ?
ઈતિ મંત્રઃ ?

નમસ્તે રુદ્રરૂપિણ્યે નમસ્તે મધુમર્દિન ?
નમઃ કેટભહારિણ્યે નમસ્તે મહિષાર્દિન ? ૬ ?

નમસ્તે શુંભહંચ્યે ચ નિશુંભાસુરઘાતિન ?
જાગ્રતં હિ મહાદેવિ જપં સિદ્ધં કુરુષ્વ મે ? ૭ ?

ઐકારી સૃષ્ટિરૂપાયે હીકારી પ્રતિપાલિકા ?
ક્લીંકારી કામરૂપિણ્યે બીજરૂપે નમોઽસ્તુ તે ? ૮ ?

ચામુંડા ચંડઘાતી ચ યૈકારી વરદાયિની ?
વિચ્યે ચાભયદા નિત્યં નમસ્તે મંત્રરૂપિણિ ? ૯ ?

ધાં ધીં ધૂં ધૂજટેઃ પત્ની વાં વીં વૂં વાગધીશ્વરી ?

કાં કીં કૂં કાલિકા દેવિ શાં શીં શૂં મે શુભં કુરુ ? ૧૦ ?

હું હું હુંકારરૂપિણ્યે જં જં જં જંભનાદિની ?
ભ્રાં ભ્રીં ભૂં ભેરવી ભદ્રે ભવાન્યે તે નમો નમઃ ? ૧૧ ?

અં કં ચં ટં તં પં યં શં વીં દું ઐં વીં હં ક્ષમ્ ?
ષિજાગ્રં ષિજાગ્રં ત્રોટય ત્રોટય દીપં કુરુ કુરુ સ્વાહા ? ૧૨ ?

પાં પીં પૂં પાર્વતી પૂર્ણા ખાં ખીં ખૂં ખેચરી તથા ?
સાં સીં સૂં સપ્તશતી દેવ્યા મંત્રસિદ્ધિં કુરુષ્વ મે ? ૧૩ ?

ઈદં તુ કુંજિકાસ્તોત્રં મંત્રજાગર્તિહેતવે ?
અભક્તે નૈવ દાતવ્યં ગોપિતં રક્ષા પાર્વતિ ? ૧૪ ?

યસ્તુ કુંજિકયા દેવિ હીનાં સપ્તશતીં પઠેત્ ?
ન તસ્ય જાયતે સિદ્ધિરરણ્યે રોદનં યથા ? ૧૫ ?

ઈતિ શ્રીરુદ્રયામલે ગૌરીતંત્રે શિવપાર્વતીસંવાદે કુંજિકાસ્તોત્રં સંપૂર્ણમ્ ?

- આદિત શાહ

પ્રેમીઓની વેલેન્ટાઈન્સ ઊજવણી

દર વર્ષે ૧૪ ફેબ્રુઆરીના દિવસે વેલેન્ટાઈન ડે ઉજવાય છે. વેલેન્ટાઈન ડેને પ્રેમના પર્વ તરીકે પણ ઓળખાય છે. આ દિવસે પ્રેમી જોડા એકબીજાને પ્રેમનો ઈજહાર કરતા ખુબ જ ખુશ જણાય છે. આ દિવસ પ્રેમીઓ માટે તો સૌથી ખાસ છે જ પરંતુ તમે મમ્મી, પપ્પા, ભાઈ, બહેન ગમે તેને પ્રેમ કરતા હોય તો બસ આ દિવસ જ પ્રેમ જતાવવા માટેનો છે. ખાસ તો ચંગસ્ટર્સ માટે પ્રેમ પ્રદર્શિત કરવાનો દિવસ એટલે જ વેલેન્ટાઈન ડે.

વેલેન્ટાઈનની શરૂઆત અમેરિકાના સેંટ વેલેન્ટાઈનની યાદમાં થઈ હતી. સૌપ્રથમ આ દિવસ અમેરિકામાં જ ઉજવાયો હતો. પછી ઈંગ્લેન્ડમાં ઉજવવાની શરૂઆત થઈ. ત્યારબાદ આખા વિશ્વમાં ધીમે ધીમે ઉજવવાં લાગ્યા. પ્રેમ માટે આમ તો કોઈ વિશિષ્ટ દિવસની જરૂર હોતી જ નથી. આમ છતાં પણ કોઈ સ્પેશિયલ દિવસ પર પ્રેમની ઊજવણી જ અનેરો આનંદ પ્રગટ કરે છે. આ પશ્ચિમી સંસ્કૃતિનું અનુકરણ મહાનગરોમાં વધુ જોવા મળે છે.

આમ તો આ વેલેન્ટાઈનની ઊજવણી સાત ફેબ્રુઆરીથી જ શરૂ થઈ જાય છે. રોજ રોજ અલગ અલગ દિવસો ઉજવાય છે. પ્રેમી પંખીડા પોતાના પ્રેમીને ગીફ્ટ આપીને આ બધા જ દિવસો ઉજવે છે. આજકાલ તો આ

એક વીક તો જાણે પ્રેમની મોસમ ચાલી રહી હોય એમ પ્રેમીઓ પોતાની પ્રેમિકાઓ જોડે ગાર્ડનમાં ફરતા જોવા મળે તો વળી કોઈ તો રેસ્ટોરામાં ટેસ્ટી નાસ્તા કરતા જોવા મળે છે. ઘણા તો કોલેજમાં જ પોતાને ગમતી વ્યક્તિને બધાની સામે જ પ્રેમનો ઈજહાર એક ગુલાબ આપીને પણ કરી દેતી હોય છે.

હા, કોઈ પતિ પત્ની હોય કે કોઈ પ્રેમી, જો તેમની વચ્ચે ઝગડા થયા હોય કે કોઈ નાના મોટા મન મોટાવ હોય તો આ વેલેન્ટાઈન્સ એક શુભ અવસર છે કે બંને એકબીજાને સમજે, વધુ એક મોકો આપે અને ફરી બંને સાથે

પ્રેમમાં ગરકાવ થઈ જાય. પ્રેમમાં ગુણને પોષવા કરતા અવગુણને જ પોષવા જોઈએ. જેથી પ્રેમી કે પ્રેમિકાના પ્રેમમાં ક્યારેય ઓટ જ ના આવે. સદા ખીલેલા ચાંદની જેમ હસતા અને હસાવતા જ રહે.

પ્રેમ વગર જીવન જ નકામું છે. જો સાચા પ્રેમીઓ હોય તો જીવનના દરેક સુખ દુઃખમાં સહિયારા બની જીવનનૈયા સુખના હલેસે જ પાર કરી લે છે. આ ન્યૂ એરામાં પ્રેમની છતરપેંડી પણ એટલી હદે જ પ્રસરી રહી છે. ક્ષણિક આકર્ષણને પ્રેમ સમજનારા આ આકર્ષણનો ઉભરો ઉતરતા જ પસ્તાય છે. ફ્રીદી ઍ, ફ્રીદી ઍ કહેનારાનો રાફડો ફાટ્યો છે. ક્ષણિક પ્રેમીઓએ તો પ્રેમની વ્યાખ્યા જ બદલી નાખી છે.

પણ હવે શું? મનમાં ફક્ત સૌમિલની ચિંતા ખાઈ રહી હતી. દેવાંગને મેસેજ પર મેસેજ અને કોલ પર કોલ કરી રહી હતી.

થોડી જ વારમાં દેવાંગનો કોલ આવ્યો.

“એ નહીં બચે. જો તું ના આવી તો એ નહીં બચે. બ્લડ પ્રેશર

એ પછી રોજ તારાં આંસુઓ તારાઓ થઈને ચમકે છે તું નથી એનું દુઃખ હતું પણ હવે થાય છે કે ક્યાં નથી તુંપ!

વધતું જાય છે. ધબકારા ઓછા થતાં જાય છે. એને તારી જરૂર છે. આવી જા, બાકી તારો સૌમિલ...” દેવાંગથી આગળ ના બોલાયું.

મહેકની આંખોમાંથી દડ દડ આંસુ વહેવા લાગ્યા. આ કેવી પરીક્ષા છે, આ કેવી વિરહની વેદના છે. મહેકે સૌમિલની કવિતાની ડાયરી છાતી સરસી ચાપી દીધી અને એના મોઢામાંથી રવીન્દ્ર પારેખના વિરહના શબ્દો સરી પડ્યા.

તું નથી ત્યારે તારાં નહીં વહેલાં આંસુઓ વહેંચવા નીકળ્યો છું એક ટીપું કાલે ઊગનારી કળીએ લઈ લીધું ને બીજી સવારે એ સૂર્યકિરણમાં ચમક્યું પાંખડીઓ પર ! એક ટીપું સૂકાં સરોવરે માંગ્યું ને સવારે તો તે કમળોથી છલછલી ઊઠ્યું ! સાતે સમુદ્રો પાસે તેમનાં આંસુ તો હતાં જ ! તોય તારાં આંસુ અનેક છીપમાં સંઘર્ષાં પછી તો મોતીઓ વેરાયા વૈશ્વિક ચોકમાં વાદળોએ પણ માંગ્યાં તારાં આંસુઓ ને રાત ભર એટલાં ટીપાં વરસ્યાં કે ઉઘાડ નીકળતાં જ લીલાશ લહેરાઈ ગઈ પૃથ્વી પર ! આકાશે કહ્યું કે હું નહીં સાચવી શકું એને ને તેણે ઉછાળી મૂક્યાં આંસુઓ બ્રહ્માંડમાં એ પછી રોજ તારાં આંસુઓ તારાઓ થઈને ચમકે છે તું નથી એનું દુઃખ હતું પણ હવે થાય છે કે ક્યાં નથી તુંપ!

Copyright © 2023. All rights reserved. | [Privacy Policy](#) | [Terms of Service](#)